

N:o 9.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag, innefattande tillägg till förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo; gifven Stockholms slott den 21 december 1900.

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t härmed, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag, innefattande tillägg till förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF.

L. ANNERSTEDT.

Förslag

till

L a g,

innefattande tillägg till förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo.

Häri genom förordnas som följer:

Hvad i förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo är stadgadt för det fall, att till- eller afträdeshusesyn förrättas af två nämndemän, skall ega tillämpning jemväl der sådan syn hålles af ojäfvige män, hvilka förr varit nämndemän inom det tingslag, der synen eger rum, och vid tiden för synens hållande äro till dylik befattning inom tingslaget valbare.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartements-
ärenden, hållet inför Hans Kongl. Höghet Kronprinsen-
Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 17 oktober
1900*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre VON OTTER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: WIKBLAD,
ANERSTEDT,
hert VON KRUSENSTJERNA,
grefve WACHTMEISTER,
CLAËSON,
DYRSSEN,
CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Annerstedt anmälde i underdånighet:

Riksdagens skrifvelse den 8 maj 1900, deri Riksdagen anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo, att de i förordningen gifna bestämmelser blefve tillämpliga utan afseende derå, huruvida de i förordningen omförmälda syner förrättats af tjänstgörande eller förutvarande nämndemän.

Efter att hafva redogjort för innehållet af berörda skrifvelse yttrade departementschefen:

»Såsom i Riksdagens skrifvelse framhålles, äro föreskrifterna i förordningen den 6 februari 1849 tillämpliga allenast för det fall, att syn, hvarom i förordningen förmäles, förrättats af två nämndemän; och den grundsats lärer vara i rättskipningen antagen, att syneförrättarne böra tillhöra nämnden i det tingslag, der synen hållits. Riksdagens anhållan, att nämnda förordnings föreskrifter måtte blifva tillämpliga jemväl för det fall, att såsom syneförrättare anlitas personer, hvilka förr varit nämndemän, under förutsättning att de fortfarande uppfylla villkoren för valbarhet till dylik befattning, synes vara föranledd deraf, att ej sällan svårighet mött att finna lämplige syneförrättare. Till att afhjelpa denna olägenhet torde den af Riksdagen föreslagna utvägen vara lämplig. Att utsträcka den föreslagna föreskriftens tillämpning till andra fall, der enligt gällande rätt nämndemän skola vid syn biträda, synes ej vara erforderligt.»

Departementschefen uppläste härefter ett inom lagbyrån utarbetadt förslag till lag, innefattande tillägg till förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo, af den lydelse bilagan litt. P vid detta protokoll utvisar, hvar- efter departementschefen i underdånighet hemställde, att högsta domstolens utlåtande öfver detta förslag måtte, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet inhemtas.

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:ts Konungen i nåder lemna bifall.

Ex protocollo

Erik Ölander.

Bd. Litt. P.

Förslag

till

L a g,

innefattande tillägg till förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo.

Härigenom förordnas som följer:

Hvad i förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo är stadgad för det fall att till- eller afträdes-husesyn förrättas af två nämndemän, skall ega tillämpning jemväl der sådan syn hålles af ojäfvige män, hvilka förr varit nämndemän inom det tingslag, der synen eger rum, och fortfarande äro till dylik befattning valbare.

*Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti
Kongl. Maj:ts högsta domstol fredagen den 26 oktober
1900.*

Tredje rummet.

Närvarande:

Justitieråden: HERSLOW,
HELLSTRÖM,
BOHMAN,
RAMSTEDT,
WESTRING.

Tillförordnade byråchefen för lagärenden revisionssekreteraren Hammar-
skjöld föredrog i underdånighet:

note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Kongl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 17 innevarande
oktober, hvaraf inhemtades, att Kongl. Maj:t i nåder förordnat, att högsta
domstolens utlåtande skulle, för det ändamål § 87 regeringsformen om-
förmåler, inhemtas öfver ett inom lagbyrån utarbetadt förslag till lag,
innefattande tillägg till förordningen den 6 februari 1849 angående viss
tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo; varande
förslaget under litt. A. bifogadt detta protokoll.

Förslaget gaf anledning till följande anmärkning:

Förslagets ordalydelse synes kunna föranleda, att en förutvarande
nämndemans behörighet att med den i detsamma förutsatta verkan förrätta
syn skulle vara utesluten, om vid något tillfälle emellan hans afgang från
nämndemansbefattningen och synens förrättande sådana omständigheter
 varit för handen, att han icke varit till dylik befattning valbar. Denna

inskränkning i behörigheten torde icke vara af tillräckliga skäl påkallad, men lätteligen kunna medföra misstag vid valet af synemän och sålunda framkalla rättsförlust. Vidare lär det böra förtydligas, huruvida med »dylik befattning» skall förstås nämndemansbefattning i allmänhet eller allenast nämndemansbefattning inom det tingslag, der synen eger rum.

Ex protocollo

Aug. von Hartmansdorff.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Kongl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å
Stockholms slott fredagen den 21 december 1900*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre VON OTTER,
Statsråden: WIKBLAD,
ANNERSTEDT,
herr VON KRUSENSTJERNA,
grefve WACHTMEISTER,
CLAËSON,
DYRSSEN,
CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG,
Justitieråden: NORBERG,
CARLSON.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Annerstedt anmälde i underdånighet:

Högsta domstolens genom note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden för den 17 sistlidne oktober inhemtade utlåtande öfver det vid samma protokoll fogade förslag till lag, innefattande tillägg till förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo.

Efter att hafva redogjort för utlåtandets innehåll hemställde föredragande departementschefen, att förslaget med de jemkningar, som af högsta domstolens erinringar föranleddes, måtte, jemlikt § 87 regeringsformen, genom nådig proposition för Riksdagen till antagande framläggas.

Med bifall till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kongl. Höghet Kron-

prinsen-Regenten i nåder förordna, att till Riksdagen skulle aflåtas nådig proposition i ämnet, af den lydelse bilagan litt. E vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Aug. von Hartmansdorff.
